

Andalusië 2010.

Dinsdag, 26 januari 2010.

Het voorjaar komt er weer aan, ook al lijkt het er niet op. Het is nog steeds koud en er valt geregeld sneeuw. Toch wordt het tijd om de honden te gaan voorbereiden op het voorjaarsseizoen. Sinds begin december hebben we niet meer kunnen trainen. Het is te gevaarlijk voor de honden om op de bevroren harde ondergrond te trainen. En op blessures zitten we natuurlijk niet te wachten.

Om de honden goed voor te bereiden op het komende seizoen, hebben we besloten om Isa en Josje weer mee te geven naar Andalusië. Daar is de temperatuur al een stuk aangenamer en de tarwe al een stuk hoger. Tevens wemelt het er van de roodpoot patrijzen. Met andere woorden: een waar "Walhalla" voor de hond en voorjager.

Roodpoot patrijs

Isa en Josje gaan niet alleen richting Andalusië. Samen met nog 22 andere honden vertrekken ze vanaf "La Viennerie" te Frankrijk. Gisteren zijn alle honden die vanuit Nederland (10 stuks) bij ons verzameld en vandaag worden ze door ons naar Frankrijk gebracht. Het was een dulle beestenboel hier in huis. Bij nader inzien is 12 honden toch wel veel in huis hoor, ik hou het wel bij 4, da's meer dan genoeg, al was het wel gezellig.

Onderweg hebben we een keer gestopt en konden alle honden even hun pootjes strekken. Een koekje, een beetje water en hup weer verder. In de middag arriveerden we op "La Viennerie" en na een heerlijk avondmaal, lekker naar bed.

De volgende morgen zijn we weer richting Nederland gereden, met nog maar twee honden aan boord. Voor Luna en Devon geen Andalusië, maar lekker koud Hollands weer.

Vrijdag, 29 januari 2010.

De bus van Rob en Geeske vertrekt vandaag richting Andalusië. Morgen zullen ze op de plaats van bestemming arriveren (Marchena). Daar hebben ze voor drie weken een grote "Finca" gehuurd voor 10 personen, zodat geïnteresseerde voorjagers over kunnen komen om samen met hun hond te trainen. Volgende week zaterdag is het onze beurt en vertrekken wij met het vliegtuig richting Sevilla, om lekker met de honden te trainen en van het Spaanse weer te genieten. Het is tenslotte nog steeds winter wonderland hier in Nederland.

Update week 1.

Het weer is redelijk. Af en toe wat regen, maar ook geregeld zon. De velden zijn mooi, maar de tarwe is nog niet hoog genoeg. Door de vele regenval van de afgelopen weken, zijn de paden tussen de velden moeilijk te berijden, maar op zich gaat het trainen prima. De roodpoot patrijzen zijn nog erg ril, omdat ze door de lage tarwe nog niet gekoppeld zijn. Isa en Josje doen het goed volgens Rob en Geeske.

Inmiddels is Josje uit de jonge honden groep gehaald en wordt nu samen met een draadhaar in koppel losgelaten. Op deze manier leren de jonge honden veel van elkaar, maar leren ze ook individueel een parcours af te leggen. Geregeld komen ze een patrijs tegen, wat positief werkt en hun passie aanwakkert.

Isa doet het ook goed. Ze loopt nog steeds een mooi parcours en weet de patrijzen te vinden. Helaas wordt ze loops en heeft haar jachtgedrag daar toch wat onder te leiden.

Zaterdag, 6 februari 2010.

Eindelijk!!!! Nu is het onze beurt om naar Andalusië te gaan. Samen met Coen en Judith gaan we via Düsseldorf met het vliegtuig naar Sevilla. Daar huren we een auto en gaan we op weg naar Marchena. Binnen een half uur staan we bij de "Finca" en worden we in het pikke donker opgewacht door Rob. De "Finca" heeft een grote tuin die geheel omheind is, zodat de honden 's morgens en 's avonds lekker even los kunnen. De "Finca" zelf is ruim en alle slaapkamers zijn voorzien van een eigen badkamer. Inmiddels arriveren Wim en Arnold ook en onze club voor de tweede week is compleet. Na de nodige glaasjes wijn en stokbrood met kaas, wordt het tijd om naar bed te gaan, want de eerste dag is alweer voorbij en morgen staat ons de eerste trainingsdag te wachten.

Zondag, 7 februari 2010.

Je zult het niet geloven, maar toen ik vanmorgen op ons balkon stapte, zag ik pas, in wat voor een andere wereld we terecht gekomen waren. Beneden in de tuin staan allemaal fruitbomen, waar de citroenen, sinaasappels en olijven gewoon voor het plukken hangen. Ook een groot zwembad en een jacuzzi ontbreken niet. Naast de "Finca" staan enorme cactussen en palmbomen en weet je wat..... ik denk dat deze week ons wel zal gaan bevallen.

Na het ontbijt vertrekken we naar de velden en zien we toch dat het slechte weer van de afgelopen weken zijn invloed heeft gehad op de hoogte van de tarwe en de begaanbaarheid van de paden. Het lage Peugeotje wat we gehuurd hebben is niet echt geschikt voor dit terrein, maar gelukkig heb ik alle risico's afgekocht, dus we zien wel. We zullen voorzichtig zijn, maar ik beloof niets. Overal langs de weg zie je de roodpoot patrijzen in de tarwe en in de olijf boomgaarden zitten. Het lijkt wel of ze op zitten te wachten. Als eerste worden de jongste honden in een groep los gelaten. Lekker scheuren door de tarwe. Een prachtig gezicht. Al snel merken we dat Andalusië door de vele regen, één grote klei bende is geworden. Onze schoenen wegen lood en Zeeland is er niets bij. Dan is het tijd voor Josje en Evi. De honden worden gewoon ingezet en er wordt niet gekeken naar de wind. Het is de bedoeling dat de jonge honden zelf de wind gaan opzoeken, zodat hun zelf initiatief wordt gestimuleerd. De twee jonge honden doen het super en trots kijk ik naar m'n meisje van 9 maanden. Ondertussen krijg ik uitleg van Rob over haar vorderingen en m'n eigen positie in het veld. Ook legt hij uit dat je de jonge hond de ruimte moet geven en niet teveel moet fluiten en trekken aan de hond. Met andere woorden.....fluit in je zak en kijken naar je hond. Wat doet je hond en hoe anticipeer je erop. En wat nog veel belangrijker is...het contact met je hond. Later is Isa aan de beurt en mag Eric samen met Rob het veld in. Isa is loops geworden vorige week en ze lijkt er toch wel wat last van te hebben. Ze jaagt wat matter, komt wat slechter uit haar bochten, maar laat toch hele mooie dingen zien. Ook Eric is tevreden. Het is ook leuk en leerzaam om naar de andere honden te kijken. Als je achter iemand loopt die zijn hond voorjaagt, dan zie je het probleem langzaam aankomen. Je ziet waar hij de fouten maakt en hoe hij in de val loopt. Daar leer je veel van.

En ja, dan is het tijd voor de lunch. Lekker in het zonnetje, vlees op de scottel bray, een stokbroodje, een kaasje, een wijntje (en in mijn geval natuurlijk een colaatje).....Wat wil een mens nog meer. Het is echt genieten als je daar zo zit. Overal waar je kijkt liggen uitgestrekte heuvels met tarwe en hier en daar een bouwval. Geen prikkeldraad, geen drukke wegen en vooral geen kleine industrieterreintjes waar wij altijd op moeten trainen. In de verte zie je de roodpoot patrijzen vliegen en als je goed luistert hoor je ze roepen.

Na de lunch is het weer tijd voor de volgende trainingen. Omdat er zoveel honden in de bus zitten, trainen we ook met andere honden. Op zich is dat natuurlijk een goede leerschool. Zo leer je ook van andere honden.

Al snel is de eerste dag voorbij en vertrekken we weer richting de "Finca". Daar kunnen de honden nog lekker even los binnen het hek en daarna is het bedtijd.

Dinsdag, 9 februari 2010.

Inmiddels is dit de derde dag hier in Andalusië en vermaken we ons prima. Helaas regent het 's nachts geregeld en worden de velden er niet beter op. Veel velden zijn niet met de auto te bereiken en daardoor moeten we dus vele kilometers lopen. Op zich natuurlijk ook niet echt vervelend zo tussen die olijfbomen en in die uitgestrekte tarwe velden, maar het sloopt je wel. Gelukkig schijnt de zon geregeld en is het geen straf om te lunchen in een olijfboomgaard begroeid met geel koolzaad.

We zijn er intussen ook achter dat de tarwe nog steeds niet hoog genoeg is voor de patrijzen om zich te koppelen en zodra ze ons zien aankomen, rennen ze snel weg. Ook zijn we er achter gekomen dat de patrijzen niet houden van natte voetjes en dus vaak boven in de olijfboom zitten. En op die manier vinden die hondjes van ons ze natuurlijk nooit. De slimmeriken!!

De dagen gaan snel hier in Andalusië en al snel is deze dag ook weer voorbij. Vanaf morgen komen er drie spannende dagen aan, want dan gaan we de wedstrijden in. We hebben de honden ingeschreven bij de Spaanse Breton Club, dus een beetje ontspanning vanavond zal wel nodig zijn.

Woensdag, 10 februari 2010.

Het weer wordt er niet beter op, maar de wedstrijden gaan gewoon door. Er zijn 9 groepen en al snel zijn we op weg naar de velden. We doen met 6 honden mee. Rob jaagt ze allemaal voor. Vier bretons (Brique, Rocco, Vedette en Chablis) en twee kortharen (Angel en Isa). Helaas begint het al snel flink te regenen en zijn de patrijzen er mooi tussenuit gepeipt. Ze zitten lekker hoog en droog in de olijfboomgaarden en laten zich mooi niet zien in de natte tarwe. Er wordt één punt gemaakt door een Spaanse korthaar, en verder komt geen enkele andere hond een patrijs tegen. Isa en Angel lopen goed, maar geen patrijs, is geen kwalificatie. Jammer.

Donderdag, 11 februari 2010.

Het weer ziet er redelijk uit, maar er staat een koude harde wind. De velden zijn nog steeds erg nat. Toch lukt het Brique vandaag om een punt te maken. Rocco komt helaas fout onder de patrijzen en ze gaan achter hem weg. Isa krijgt als één na laatste de beurt en vindt in haar eerste veld geen wild. Ze mag in een volgend veld nog een keer terug komen. Dan komt ze ineens tot staan en Rob sprint naar haar toe. Het blijkt een haas te zijn, maar Rob kan haar eraf fluiten en haar door laten jagen. Later stuit ze op een tweede haas en dat was echt teveel voor haar. Na al die dagen zonder wild en haar jonge leeftijd gaat het knopje om en brengt ze de haas de wereld uit. Jammer, maar begrijpelijk, deze wedstrijd is over voor Isa. Na Isa is Angel aan de beurt, maar na drie keer leeg voorstaan is ook haar beurt over. Er zijn vandaag weer niet veel patrijzen gevonden. Doordat deze keurmeester van opschieten hield, zijn we al vroeg in de middag klaar en kunnen we nog lekker gaan trainen. Maar natuurlijk eerst een lekkere lunch in de zon.

's Middags laat Josje zich van haar beste kant zien en maakt een mooi punt op de patrijs. Ze maakt grote ruime slagen op de wind en houdt goed contact. Je kunt zien dat ze al veel heeft geleerd. Ook Isa mag 's middags nog even van het touw. Eric is na haar loop goed tevreden.

Vandaag gaan we ook lekker uit eten. Door een andere voorjager zijn we met de hele groep uitgenodigd om typische Spaanse Paëlla te gaan eten incl. een rits andere Spaanse gerechtjes. Op een afgesproken plaats ontmoeten we elkaar en worden we door een gids naar de plaats van bestemming gebracht. Het is werkelijk in de "middle of nowhere". In het pikke donker, door afgelegen, bijna onbegaanbare paadjes arriveren we bij een oude boerderij. De boerderij is authentiek ingericht en het is er super gezellig. Het eten is heerlijk en er wordt veel gelachen. Er wordt zelfs gedanst. Wat een heerlijke afsluiting van zo'n dag.

Vrijdag, 12 februari 2010.

De laatste wedstrijd dag. Opnieuw regen, maar nu niet alleen 's nachts, maar ook overdag. Balen dus. Alleen Angel krijgt een kans op patrijs. Helaas flushed ze de patrijs en is het voor haar over. Isa krijgt een stuk tarwe aangeboden, wat aansluit op een jonge olijfboomgaard. Het tarwe veld ligt bezaaid met scherpe steentjes en ze is wat terughoudend. Zodra ze in de olijfboomgaard komt, komt ze in de verwaaiing en staat voor. Rob er als een speer achteraan, maar door de zware klei kan hij niet bij haar komen. Dan laat ze los en gaat verder. Ze jaagt de olijfboomgaard verder vol passie af, maar komt geen patrijs tegen. Ook voor haar vandaag weer geen wild. Drie dagen bagger, geen patrijs, daar worden we natuurlijk niet vrolijk van. Het was wel te verwachten, want onder deze weersomstandigheden valt het niet mee.

Onder tussen gaan we ons opmaken voor het laatste avondmaal. Morgen gaan we alweer naar huis. Misschien houdt het vannacht wel even op met regenen en kunnen we morgen nog even het veld in. We vertrekken tenslotte pas morgen avond. Wie weet?!

Zaterdag, 13 februari 2010.

We gaan plaats maken voor de volgende groep die gaat arriveren. De kamers worden opgeruimd en langzaam begint het door te dringen, dat we de weidsheid van de velden van Andalusië achter ons gaan laten. Het heeft vannacht weer geregend, dus het heeft geen zin om naar de velden te gaan. Om een uur of één nemen we afscheid en vertrekken we richting Sevilla. De planning was om nog even rond te kijken in de omgeving, daarna onze auto op te kalefateren en dan weer richting het vliegtuig. We zijn naar Carmona gereden en hebben daar nog even rondgekeken en wat gegeten. En die auto.....die hebben we maar zo ingeleverd,

met blubber en al. De heren hadden geen zin meer in een grote poetsbeurt. Ik hoop maar dat we er geen extra rekening van krijgen, want hij zag er niet echt netjes uit.

Om acht uur zitten we weer met z'n vieren in het vliegtuig. Het weer zat niet echt mee, maar we hebben toch veel geleerd. Ook van de verhalen onderling kun je veel opsteken. Als je maar wilt luisteren en er uithaalt wat voor jou belangrijk kan zijn.

Gelukkig hebben de honden nog een week Adalusië voor de boeg. Zij staan er beter op dan wij. Ik hoop dat ze nog veel patrijzen zullen tegen komen. We hebben er in ieder geval zat gezien, alleen jammer dat ze niet in de tarwe zaten.

Succes dames.....

Update week 3.

Het weer in de derde week van de honden begon goed. Zondags werd er nog lekker getraind met de honden en hebben alle honden zich nog van hun beste kant kunnen laten zien. Maar zondagnacht brak de hemel open en is het eigenlijk niet meer op gehouden met regenen. In overleg wordt er besloten, dat de bus met honden woensdag aan de rit naar huis gaat beginnen. De wegen staan blank, de paden rond de velden zijn compleet onbegaanbaar geworden en op de velden kan niet meer getraind worden. Nog nooit hebben de voorjagers rond deze tijd zulk slecht weer gehad in Andalusië. Zelfs de geplande wedstrijden van de Spaanse korthaar en de Coupe zijn afgelast. Wat een waterballet!!!

Vrijdag, 19 februari 2010.

We gaan weer vertrekken richting Frankrijk. Het is tijd om de honden op te halen. Sam heeft ook nog vakantie, dus die gaat lekker mee, maar Max vindt de voetbal belangrijker, dus hij blijft lekker bij opa en oma.

Na vijf uurtjes rijden arriveren we weer op "La Viennerie" en zien onze gespijkerde dames al staan in de kennels. Er zit weer geen grammetje vet meer op. Wat een spierballen. Vooral bij Josje lijkt het net of ze zelfs spieren op haar kop heeft gekregen. Dat wordt dus thuis weer wat extra bijvoeren. De dames hebben zoveel beweging gehad daar in Andalusië, dat de spijsvertering en de omzetting van vet naar spieren weer enorm is geweest. Het zal wel weer even duren voordat we ze op gewicht hebben, we moeten tenslotte het wedstrijd seizoen in Nederland nog in.

Na de honden lekker geknuffeld te hebben en de tassen uitgeladen te hebben, konden we heerlijk aanschuiven aan het diner. Wat een luxe!!

Zaterdag, 20 februari 2010.

We vallen van het ene weersuiterste in het andere. Vertrokken we gisteren vanuit Nederland met lichte vorst, werden we vanochtend getraakteerd op een pak sneeuw. Wat is er toch aan de hand met de natuur. Wel balen, want we hadden vandaag graag nog wat willen trainen. Maar ach, we laten ons niet zomaar uit het veld slaan en maken er maar het beste van. Tenslotte zijn we in Frankrijk, en daar kun je lekker en gezellig eten. Dus met andere woorden.....het is 12.00 uur en dat is een mooie tijd om uit eten te gaan in Frankrijk. Na een heerlijke lunch, komen we weer aan op "La Viennerie" en blijkt er een vossenjacht gaande te zijn. Rob wordt uitgenodigd met Eric en natuurlijk gaat Sam ook mee. Rob neemt samen met z'n vriend "Steyr-Mannlicher" en Eric en Sam, zijn positie in, en na een tijdje komt de vos in het vizier. Er wordt niet gearzeld en de vos wordt in de zijflank (of bil) geraakt. Met andere woorden.....deze vos zal geen patrijzen of fazanten meer jatten op "La Viennerie". Aan het eind van de middag blijken er drie vossen geschoten te zijn. De vossenjacht wordt succesvol afgeblazen en geloof mij maar.....Sam heeft er weer een super ervaring bij.

Inmiddels heeft de sneeuw plaats gemaakt voor droog weer en is er nog even tijd over om te trainen. Eric gaat met Rob richting de velden en er wordt nog goed getraind. En ikzelf....ik ben naar de supermarkt, want er moet toch iemand de boodschappen doen!!

Zondag, 21 februari 2010.

Alweer de laatste dag van ons korte verblijf. We hebben besloten om niet meteen al 's morgens vroeg te vertrekken en blijven lekker nog wat rondhangen. Na een typisch Frans ontbijt, vertrekken we voor de laatste maal naar de Franse velden op zoek naar patrijzen. Ook ik mag er dit keer aan geloven en jaag Josje zelf voor. Nog steeds vindt ik het moeilijk om te bepalen waar je de hond inzet. In Andalusië is het veld zo groot, dat het eigenlijk niet zoveel uitmaakt, maar in Nederland en Frankrijk, kun je met het foutief inzetten wel een grote fout maken. Hier mis ik dus duidelijk nog een stuk ervaring. Gelukkig is dit veld redelijk groot en kan ik rustig naar Josje kijken waar ze wind gaat halen, zodat ik daar op kan anticiperen. Ik ben tevreden over haar loop. Over mezelf niet helemaal, maar ik moet dan ook nog een hoop leren. Isa laat samen met Eric een prachtige loop zien. Je merkt dat de loopsheid van Isa nagenoeg over is en dat komt haar werk ten goede. Gelukkig maar, want volgende week zondag is haar eerste wedstrijd. Inmiddels is het alweer lunchtijd en heeft Geeske mijn lievelingseten gemaakt. Ja.....hier wordt je op je wenken bediend. Heerlijke eendenborst met gegratineerde aardappels en sla. Om je vingers bij op te eten, en dat speciaal voor mij (dat hoop ik tenminste, en zo niet, dan heb ik het in ieder geval wel mooi op).

Helaas is het alweer tijd om te gaan vertrekken. De honden die weer richting Nederland mee moeten gaan in de auto en we nemen afscheid van Rob en Geeske. Er komt een drukke tijd aan en het zal nu wel weer even duren voor we elkaar weer zien. Het wedstrijdseizoen gaat volgende week beginnen voor Isa en in een later stadium ook voor Josje. En net als bij ons begint ook voor Rob en Geeske het wedstrijdseizoen. We zullen wel veel contact houden via de telefoon, maar even heen en weer richting Frankrijk zit er de komende tijd even niet in.

Maandag, 22 februari 2010.

De laatste honden zijn vandaag opgehaald en de rust is weer een beetje teruggekeerd in huize Mulders. Naast onze vier dames hebben we nog twee korthaar logé's, Jorca en Ike. Ike is de broer van Isa en hij gaat dit voorjaar ook de veldwedstrijden in. Jorca is al een oudere dame en die houdt gewoon lekker van héééél véééél knuffelen. En dat is bij ons natuurlijk geen probleem. Onderling zo met z'n zessen gaat het prima en Luna zorgt ervoor dat iedereen zich gedraagt.

We gaan ons deze week opmaken voor het seizoen. De belevenissen van Andalusië van 2010 zijn tot een einde gekomen. Helaas zat het weer niet erg mee, maar toch hebben de honden en wij weer enorm veel bijgeleerd. Josje heeft de weidsheid van de velden van Andalusië goed in haar koppie opgeslagen en kennis gemaakt met de patrijs. Haar eigen initiatief is door het op vele verschillende manier van inzetten op de wind enorm vergroot. Isa heeft haar ervaring van vorig jaar nogmaals mogen overdoen. Qua leeftijd mag ze nog een seizoen in de jeugd lopen, maar we hebben besloten om haar uit te brengen in de openklasse. We zien wel waar het schip strand. We hebben er in ieder geval veel zin in en we hopen dat het vele trainen voor mooie resultaten gaat zorgen.

